

XIII. kötet.

Budapest, 1898. december 4-én

49. szám.

Ritka alkalom.

Idegen. Városuknak micsoda nevezetességei vannak?
Korcsmáros. Oh, nagyon sok! Tessék csak ide járni
 állandóan, akkor rövid idő alatt meg fogja ismerni a város
 leghiresebb ivóit és evőit!

Tudja miért?

— Képzeld, Nina! Máli tegnap három izben is elájult.
 — Nem csoda, mikor tegnapelőtt halt meg férjének a
 dúsgazdag nagybátyja s neki már régen fáj a foga egy
 téli toillettra.

Romok.

Búsan merednek zárda romjai,
 Borítja repkény, kúszó vadvirág,
 Nem is lehetne épen mondani,
 Hogy tulsokat tud róla a világ.
 Egy pár turista, pár imádkozó,
 Nehány merengő törődik vele,
 Itt élt a szent, az önzetlen, a jó,
 Szent volt előbb, mintsem szentté leve.

Ide hangzik a nagy város zaja,
 És látszanak a büszke paloták,
 Feledve porlik, a ki szent vala,
 Szomszédságában dőzsöl a fonák.
 Így fénylenek a földön kapzsóság
 S a gazdagságnak büszke tornyai,
 S busúlnak repkény, kúszó vadvirág
 Közt a veszendő erény romjai.

Haan Béla.

Előny.

Morgósi. Mégis csak roppant nagy előnye van annak
 a parókának! Az ember, ha dühös, egész passzióból tép-
 heti a haját!

Egyik borongós őszi nap délutánján, Bimbó Lajos városi aljegyző családnom apró tagjait a szüret áldásában részesíteni akarván, egy nagy tál fekete szőlőt küldött kóstolóba. Ritkán juthattunk jófajta szőlőhöz, hát gyermekeim se tanakodtak sokáig, hanem neki gyürkőztek s irgalmatlanul bekebelezték az utolsó szemig. Boldog mosoly ült ajkamon, látva csemetéim életrevalóságát s örömben egészen megfeledkeztem arról, hogy a gazdag szüreti áldás talán meg is lehetett permetezve. Gondatlanságomnak bezeg megadtam az árát, mert családomban még aznap két megbetegedés történt. Kis fiam és kis leányom egy és ugyanazon órában lettek rosszul; mindakettőnél hányással jelentkezett a baj s utána meg lehetős nagyfokú lázas állapot következett. Csak most kezdtem komolyan gondolkodni.

— Feleség, — mondtam némi aggodalommal, — az a szőlő bizonyosan meg lehetett permetezve s mi elfeledtük örömlünkben megmosni, mielőtt ezek a prücskők fellakmározták volna.

Feleségem nem válaszolt, csak a fejével bólintgatott, hogy biz az úgy lehet.

— Teringettét, — töprengtem tovább, — már most mit tegyünk?

— Hivassunk orvost.

— Orvost?! — kiáltám, — hisz akkor megpiroscsédulázzák a házunkat.

— Hogy-hogy?

— Hát csak úgy! Tudod, hogy járvány uralkodik a városban.

— Ugyan no!

— De szent ucsese úgy lesz az! Rájuk sütik, hogy sarlakot kaptak.

— Bolond vagy, apjuk, — monda feleségem szomorúság mosolylyal.

— Nem vagyok biz én, — válaszoltam önérzetesen — és hogy nekem lesz igazam, a következmény majd megmutatja. Hé Vicza!

— Hát most meg mit kiabálsz oly éktelenül?

— Hivom a cselédet; tudod, hogy nincs csengetyű a háznál, hát magam harangozok.

— Csendesebben is elvégezhetnéd; halálra ijesztetted ezt a két beteg gyermeket.

— Csendesebben?... Mikor doktort hívunk a házhoz?!

— No ugyan nagy eset!

— Nagy bizony. Még te is megiható a levét.

— Hogy-hogy?

— Teringettét, hát csak úgy, hogy még minket is elválasztanak egymástól. Pedig akkor inkább megmérgezem magamat elevenen!

— Bohó, hisz nincs mérge a háznál.

— Itt nincs, hanem odaát a szomszédban...

— Hol te?

— Bimbóéknál!

— Eszeden járj, azt mondom!

— Már én csak a lábamon járok; megyek is izibe s hogy biztosabb legyen a mérge hatása, megeszem két tál szőlőt.

Feleségem elsápadt, aztán összezsápta a kezét, én pedig heves léptekkel az ajtó felé indultam.

Vicza abban a pillanatban törtetett be a szobába, a küszöbnél aztán olyan hatalmasan összeütköztünk, mint a magyar állami gőzmozdonyok a vasuton.

— Teringettét, — rikoltottam haragosan, — mit akarsz itt, hé?!

Vicza szepegett, mivelhogy érzékenyen meglapította szagló érzékét a homlokomban.

— Hivni tetszett, kérem átosan...

— Én?! — kértem, nagy szemeket meresztve.

Feleségem pártjára állt a cselédnek.

— Hát nem te kiabáltál az előbb?

— Tyhú, teringettét, majd elfeledtem. No, de se baj, rendben vagyunk. Lemondok az öngyilkosságról, nem eszem a Bimbóék szőlőjéből, csak a — doktort hivatom el a gyermekeimhez.

Nemsokára Vicza megjött a doktoréktól. Szegény, még akkor is az orrát tapogatta.

— Nos, — kértem tőle hevenyében, — otthon volt a doktor úr?

— Igenis, kérem.

— Eljön?

— Nem jön a'.

— Miért nem?

— Mert halálos beteg.

— Tyhú, tán ő is részesült a szüreti áldásban?

— Biz én nem tudom; a szobalány azt mondta, hogy mikor elolvasta a pesti ujságot, úgy megijedt, hogy tüstént ágyba kellett fektetni.

— Hát már az ujság is meg van permetezve?

— Azt beszélik, hogy tele van pesti-boczikkal.

— Mivel, te?

— A fekete halál férgével, a mit a német orvosok hoztak magukkal, hogy a kánya csipje meg ökelmüket!

— Mindegy; most már csak azért is orvost kell hozni a házhoz, ha a föld alól is. Lódulj Cziczfarki Firmiánhoz, annak kevés párcziense van, az bizonyosan otthon lesz.

— Jaj, tekintetes uram, hagyja azokat az orvosokat, úgyis elég baj van a háznál.

Feleségemre néztem, a ki intett Viczának, hogy ne fecsegen annyit, hanem menjen, a hová küldték.

Alig telt el egy rövid *másfél óra*, Cziczfarki Firmián doktor úr bekopogtatott ajtómon. Feltette pápaszemét s fontoskodó arcczal oda lépett a beteg gyermekekhez.

— Uram, — szolt alapos vizsgalat utan, — itt nagy baj van.

— Tudom.

— Nem tudja.

— Miert ne tudnam?

— Mert laikus ember nem ert az orvosi tudomanyokhoz.

— De kerem...

— Sziveskedjek hallgatni!

— A Bimbóék...

— Eh, mit Bimbóék! Uraságodhoz beszélek. Bimbóékhoz most semmi közöm.

— De mégis... a szőlő...

— Bánom is én akár termett, akár nem! Itt más baj van.

— Persze, hogy persze... megpermetezték kétszer!

— Kit?

— Hát a szőlőt.

— Jól tették.

— Dehogyan tették, dehogyan tették! Mérgezés lett belőle.

— A filoxerát méreggel kell pusztítani, punktum!

— Igen ám, de a gyermekeim...

— Legyen nyugodt, a bajukat már felismertem.

— Tehát csakugyan...?

— Minden kétséget kizárólag.

— Mérgezés?

— Ragály!

— Ah!

— Sarlak és difteritisz.

— A szőlőtől?!...

— Valamelyik szomszédbeli parasztasszonytól, a ki...

— Nem vettünk mi azoktól szőlőt, kerem!

— Eh, beszélek is én itt szőlőről!

— Pedig ez a dolog fácsítja.

— A szőlő...?!

— Igen, a Bimbóék szőlője.

— Tán künn volt náluk a szüreten?

— Én?!

— Igen.

— Hát nem látja?

— Mit?

— Hogy életben vagyok.

— Bah!

— Hisz akkor már régen halott volnék!

— Halott?

— Halott bizony. Megmérgeztem volna magamat alaposan.

A doktor úr felhúzta pápaszemét a homlokára.

— Majd máskor tréfáljunk, uram, — szolt ingerült hangon, azzal leült az asztalhoz s megírta a receptet — *sarlak és difteritisz* ellen. Mikor elkészült vele, kiadta az utasítást, hogy miképen ápoljuk a betegeket azzal fogta a kalapját s elkövetkezett.

Oda rohantam a feleségemhez.

— Látod?! — kiáltam magamon kívül.

— Mit tegyünk?

— A mit a doktor rendelt; gyógyítsd a betegeket sarlak és difteritisz ellen!

— De mikor a permetezett szőlőtől lett bajuk!

— Már én nem bánom, akár mitől lett bajuk, én hordom a sátorfámat.

— Hová?

— Más lakásba. Úgyis tudom, hogy ez lesz vége, hát megelőzőm.

— Gyula!

— Róza!

— Itt hagysz?

— Itt!

— Szivtelen!

— Mondd a doktornak!

Feleségem egy halk sóhajjal lehanyatlott a dívánra. Szivem megesett, hozzá rohantam s átöleltem lilium termetét.

— Nem, — kiáltam kétségbeesetten, — nem hagyjak el, inkább én is beteggé teszem magamat!

Bájos mosolylyal nézett a szemembe s megszorította a kezemet.

Vicját beharangoztam, aztán kezébe nyomtam a receptet, hogy hát siessen vele a patikába, csináltassa meg a medicinát s hozza haza sebtiben. Félóra mulva hatalmasan felpakkolva nyitott be a szobámba. Háromféle orvosságot is hozott magával. Szépen lerakta az asztalra a pemecsesel együtt, aztán sopánkodva kioldalgott a konyhába.

— Adta prücsökjei, — szoltam a betegekhez, — most aztán nyeljétek az orvosságot, ha jóllaktatok permetezett szőlővel.

Nyelték is szegények, hogy szinte izzadtak bele. Csoda, hogy meg nem kapták tőle a — sarlakot.

Javában el voltunk foglalva az ápolással, mikor egyszerre csak felnyilik az ajtó s belép rajta Mihaszna András és elkezd szónokolni illetéknépen:

— Mivelhogy a városi orvos úr megparancsolta, hogy ragályozó betegség legyen a háznál, tehát ezen piros czédulát kikelletik ragasztanom a ház falára.

Feleségem másodszer is összecsapta a kezét s kevésbe mult, hogy el nem ajult. Mire némileg megvigasztaltam, akkorra András is kiragasztotta a czédulát a ház falára s így aztán hivatalosan is konstatálták, hogy gyermekeim ragályos betegek.

Másnap reggel ismét beállit hozzám Cziczfarki Firmián doktor úr; elhozta magával a városi és megyei főorvost is. Ezek aztán beható tanácskozás után kijelentették, hogy két nagyobb fiammal más lakásba kell hurczolkodnom, nehogy azok is elkapják a betegséget s ezáltal terjesztőivé váljanak a ragálynak.

— No feleség! — kiáltam némi elégtétellel, — nem megmondtam, hogy ez lesz a vége!

— Hiszen a gyermekek már jobban vannak, — suttogta félénken a szegény asszony.

Cziczfarki készen volt a felelettel:

— Köszönjék orvosi tudományomnak, — mondá páthosszal.

Dühbe jöttem.

— Uram, — rikácsolám elkeseredett hangon, — én önnek mit sem köszönök!

Cziczfarki doktor úr ismét feltolta pápaszemét a homlokára és merően rám nézett. Én tovább kiabáltam:

— Tele tömi gyermekeimet orvossággal s ráadásul engem is el akar választani hitestársamtól!

— Csak hat hétre, uram, csak hat hétre.

— Ez szivtelenség!

— Óvatosság!

— Lári-fári! Tapodtat se' megyek! Inkább megiszom az úr összes medicináját s konfektnek elnyelem a pemzlijét!

Azzal oda ugrottam az asztalhoz, ahol az orvosságos üvegek álltak glédában.

Mind a három doktor hozzám rohant.

— Megörült ön?! — kiáltá Cziczfarki haraggal.

— Meg! — nyögtem rezignációval.

Feleségem hirtelen mellém surrant s fülembe sugta, hogy ne számárkodjam, mert még becsukatnak a bolondok házába.

Ez aztán hatott. Olyan szelíd lettem egyszerre, mint a kezes bárány, nehogy úgy járjak, mint a gyermekeim. Összeszedtem czókmókjaimat, aztán megöleltem pityergő feleségemet, lelkökre kötöttem beteg gyermekeimnek, hogy csak igyák meg a medicinájukat, utolsó cseppig, azzal kézen fogtam két nagyobbik fiamat s úgy elszelitem hazulról, hogy hat hétig még a színemet se látták.

És mindez egy tál permetezett szőlő miatt történt, melyet a városi aljegyző küldött kóstolóba.

Juc.

Csak az a baja.

Férj. Nézd, lelkem, ez a citrom milyen keserű!

Nő (azelőtt falusi leány). Jaj, tudod édesem, még nem esipte meg a dér.

Sok férfinak volt az az utolsó akarata, hogy elvette a feleségét.

*

A legjobb emlékezőtehetségű nő is megfedkezhetik magáról.

A hatás.

— Nos mit szoltok a boromhoz? Úgy-e egyikőtöknek se fájt utána a feje?

— Dehogyan nem! A Pali sógor feje még ma is be van kötve, akkora daganat van rajta, mint egy czipó!

Megadták.

A h—i református pap egy izben fiát állította maga helyett a szószékre, hogy prédikáljon. Prédikáció után kérdezősködik egy paraszttól, hogy mint tetszett neki a fia beszéde. A paraszt hizelegni akarván lelkipásztorának, nyugodtan válaszolta:

— Sokkal jobban, mint a tiszteletes uré!

Tavas.

Szép közmondás, hogy: egy fecske

Nem csinál tavaszt.

Megdönthetlen szent igazság,

Elhiheted azt.

De egy kis lány, hogyha lángra

Gyújtja szivedet:

Egymaga is tavaszt csinál,

Szép kikeletet.

Rim Lajos.

Meggondolatlanul.

Hölgy (képes könyvben lapozgatva). Gyönyörű látképek a Nilus vidékéről, Piramisok, Sphinxek! Ez itt Kleopatra tűje!

Uracs. Derék egy tű, vajjon mit varrhattak vele?

Miért nem találkozhatott vele?

— Hát a Bodrosék Marcsájával találkozótál-e Budapesten?

— Dehogy is találkoztam! Neki huszár szeretője volt, neköm meg baka, azok meg sohse járnak ám egy helyre mulatni.

Szívén viseli sorsát.

A. Hogy van kedves anyósod?

B. Ne szomoríts, kérlek! Elég, hogy az orvos úgy nyilatkozott, hogy biztos a felgyógyulása.

Mivel biztatja?

- Mit csinálsz?
- Revalvert veszek és leszámalok ó molttól és jövővel!
- Nű, hát már több esődöt nincs kedved csinálni?

Afrikai tájképfestő

I.

II.

és az ő eleven állványa.

A századiskolából.

Örmester. Szabó, mondja meg, hogyan kell az ordonánacznak a köpenyeget viselni?

Ujonez (előbb urasági kocsis). A bélésével kifelé.

Fővárosi kép.

Öreg asszony, rongyos asszony

Az utcákon sirva jár-ke.

— Mi a baja? — kérdik tőle

Az emberek szeretettel.

Szegény uram', beteg uram'

A csúf rendőr bekísérte;

Többet ivott kelleténél.

S a tömlőzbe került érte.

«Minek sir hát? — szólnak aztán,

Vigaszt nyújtva a néninek, —

A mig ura tömlőzben van,

Addig magát nem veri meg».

Maróthi János.

Kétértelmű.

A. Mit viszel, kedves czimborám?

B. Legújabb regényemből viszek haza néhány példányt a könyvkötőtől.

A. Nem adnál nekem ebből a regényből egy példányt?

B. Oh igen; talán olvasni akarod?

A. Persze; tudod esténkint *ugy sem tudok elaludni*.

Mai gyermek.

Gézuskát az édes apja valami csinje miatt derekasan elpáholja.

Gézuska (sirva). Nem veszek példát a papa cselekedeteiről.

Apa (mérgesen). Mit akarsz ezzel mondani?

Gézuska. Én nem leszek olyan szigorú az én gyermekeimmel!

Jurista bálon.

Hevesy aljárásbíró meg akarja csókolni táncosnőjét, a ki kétségbeesve szól oda a mellette álló öreg ügyvédhez:

— Védelmezzon meg, ügyvéd úr!

— Sajnálom, — mentegetődzik az ügyvéd, — de én csak büntetőügyekben vállalok védelmet.

Erzékeny koldus.

Koldus (elszántan). Nem hittem volna, hogy a nagysága ilyen szegény *világtalannak* egy krajczárt adjon.

Asszony. Ejnye adta lelke, hát hogy lehet maga *vak*, ha azt is meglátja, hogy én egy krajczárt adtam és nem egy hatost.

Koldus. Úgy tudom azt, kérem, hogy a mint megkaptam a pénzt, rögtön vittem a legközelebbi boltba, hol azzal utasítottak ki, hogy egy krajczárért nem adnak — pálinkát.

Női szemek.

Néznek, néznek,
Jaj, be szépen néznek,
Női szemek
Hej, be megigéznek.

Vetekednek
Sötét éjszakával,
S versenyeznek
Az éggel magával.

S akár barnák,
Akár pedig kékek,
Ha reánk is,
Csak tükörbe néznek.

S bemélyedve
Szemünkbe, míg égünk,
Azt vizsgálják:
Tetszenek-e nekünk?

Haan Béla.

A minél még a menázi is jobb.

Jutka. Ma a nacsésága főz.

Baka. Jó, hogy tudom, délben majd jóllakom menázsival.

Üzletemberek.

Utazó. Nem vesz, kérem, sorsjegyet?

Jogász. Azt nem, hanem van egy zálogcédulám, nem veszi meg?

Iskolában.

Tanítónő. Mondd meg nekem, Ilonka, mit nevezünk mult időnek?

Ilonka (habozás nélkül). A szerelmet.

Hogy tudná?

— Nem esik már az eső künn, Laci?

— Én nem tudom, mert kocsin jöttem.

Furesa felelet.

Úr. Mondja csak, bérkocsis, miért veri oly irgalmatlanul azt a szegény párát?

Bérkocsis. Mert holnap akarok beiratkozni az állatvédő-egyesületbe s most bucsúzom el az ostortól.

Visszavágta.

Henczegi (egy billiárdhoz támaszkodó öreg úrhoz). Félre az útból, mert pórul jár!

Öreg úr. Abban már igaza van, a ki pórokkal kezd, az pórul járhat.

A legjobb jel.

— Milyen a Feketeküvi üvé felesége?

— Rügtün majd megtodom az osszonyok beszédibül, ho szidják, okkor bizamasan szép.

Szaván fogta.

Apa. Laci, te tenger sok pénzt költesz bérkocsikra! Tulságosan messze mégy könnyelműségben!

Jogász. De hiszen kocsin kell mennem, ha olyan messze megyek!

Már érti.

A. Mondd csak, édes barátom, hogy tudsz annyi ideig meglenni az anyósoddal?

B. Igen egyszerűen: nem vagyok soha sem vele.

A lelkiismeretes orvos.

Weiszné. O mi arvasunk igen lelkiismeretes edj ember.

Róthné. Vettem észre, o tied leányoidnok, mikar o lélegzetit o mellükön hollgotjo, hát kétszer oly hosszú ideig teszi, mint oz enyém, mikar engem vizitál!

Áldás.

Adott nékem a jó Isten
Erőt, egészséget;
Adott vagyont s ráadásul
Kancsal feleséget...

Mindenem volt s épen azért
Zúgolódtam egyre,
Áhíthatos imák között
Várva égi kegyre.

Áhíthatos imáimat
Az ég meghallgatta;
Elvette a ráadást, de
A vagyont meghagyta.

Ráth Gyula.

Báli párbeszéd.

Lilike ruháján egy kissé kelleténél hosszabb uszály van.

Lilike. Mama, én soha többé bálba nem jövök uszályos ruhában. Menjünk ki az öltözőbe és vágjuk le, mert nem bírok vele táncolni.

Anyá. De ugyan hová gondolsz?! Ebből az uszályból jövőre a kis Erzsike ruhát kap!...

Magyarán mondta.

Kaparó Anti (a korzón találkozik Széphegyinével, a ki leányával sétál). Ejnye beh jó színben van a kisasszony és milyen sikkés a ruhája.

Széphegyiné. Csakugyan annyira tetszik önnek?

Kaparó. Komolyan. Nem ajánlom, hogy ebben a ruhában a képviselőház tájékán sétáljon, mert okvetlenül lefülelik a rendőrök!

Széphegyiné. Már meg miért?

Kaparó. Mert ebben a ruhában a szó legszorosabb értelmében tüntet!

Mindig ugyanaz.

Mátrás, a ki Nyelvesné teaestélyére hivatalos s kit a ház úrnője három régen felnőtt leánya közül a legidősebb részére szeretne megkaparítani, nagyban udvarol a jelenlevő hölgyeknek.

Nyelvesné. A mint értesülök, az ön jóbarátja, Bibires Muki legközelebb elveszi Bájvölgyi Ellát. Nemsokára valamennyi barátja Hymen lánczait fogja hordani, csak ön nem gondol a házasságra.

Mátrás. Megvan ám annak az oka!

Nyelvesné. Micsoda?

Mátrás. Beléptem a békebarátok szövetkezetébe.

Irigykedve.

Vadkereskedő (a koczavadászhoz). Már oly régen nem volt szerencsém, Kovács úr! Ön most bizonyára valamelyik versenytársamnál vadászik!

A. Még mindig annak a két lánynak udvarolsz, pajtás?
 B. Igen természetes és mi különöset találsz te abban?
 A. Hm! Hm! De már mégis... Két lánynak egyszerre!... És olyan sokáig?!
 B. Olyan sokáig, mert még eddig nem tudtam kitapogatni, hogy melyiknek van több hozománya.

A becsület.

A becsület fényes gyémánt,
 Megkarczolni nem lehet.
 Ki azt egyszer elvesztette,
 Mindörökre elveszett.

A becsület az embernél
 A legdrágább földi kincs.
 A ki azért párbajozik:
 Azt keresi, mije nincs.

A papueshős.

Penész Gergő (lélekszakadva, a komájához). Gyűjjük má kend a Mózsihó! Baj légyön. A János sógor má mögest berugott, oszt tör, zúz mindönt odaát.

Ragyás Estók. Csak mönjön kend vissza, oszt kajátsa el magát, hogy: «gyün a feleségöd, János!» möglátja, rögvest mögjuhászodik.

Tanító. Mondd meg nekem, Laczi, ha tizenkettőből elveszünk hetet, mennyi marad?

Laczi (nem felel).

Tanító. No hát még azt se tudod?... Nézd csak, ha testvérednek van tizenkét almája és te abból elveszel hetet, hány almája marad még testvérednek?

Laczi. Egy sem!

Tanító (mérgesen). Miért?

Laczi. Azért, mert én mind — elveszem.

Német-Szt-Miklós. Bármennyire terheli is lelkiismeretünket a miattunk szenvedett veszteség, nem segíthetünk rajta, mert komoly lapba valók voltak. Sőt a legújabb sütetből is csak egy-két lepényt találhatunk föl. — *Budapest, T. L.* Sokkal szomorubb história, semhogy fölvidíthatná az olvasót, a mit pedig lapunktól méltán elvárhat. — *Budapest, M. J.* Valamennyit besoroztuk. — *Don Carlos.* Sajna, ezt az ötletet elkaparintotta már ön elől egyik-másik keserves napokat látott poéta. — *Sopron, P. Gy.* A közlendők közé tettük. — *Postás.* Sorát várja. — *Sztiplosész.* Valamennyit közölni fogjuk, kit képpel, kit anélkül. — *Miskolcz, Sz. J.* Egyiket besoroztuk. — *Budapest, T. Á.* Köszönettel vettük s alkalom adtán megrajzoltatjuk. — *Budapest, R. J.* Csattanós ötlet dolgában mögötte maradunk az előbbinek, melyhez hasonlókat szívesen veszünk. Egyébként pedig örülünk, hogy lapunk irányára nézve egy véleményen vagyunk.

Téli kura

a Szt. Lukácsfürdőben Budapest. Rheumatikus bajok, köszvény, neuralgiák, ischias stb. ellen. Nagy kénes iszapfürdő, külön fürdők. Massage, gépgyógyászat. Lakás és teljes ellátás; (közepes ár 25 frt hetenként). Lift. Meghülés kizárva. Prospektust ingyen küld az igazgatóság.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalában kapható:

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rimekbe szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L.
és másoktól.

Ára egész vászonba kötve, színes czimképpel 1 frt 50

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Legolcsóbb és legcélszerűbb
karácsonyi ajándék
egy

Újságírók-Sorsjegye

melylyel
1 korona
árért

egy
100.000 koronás
és öt 20.000 stb. koronás nyereményt lehet nyerni.

Az összes nyereményeket a kezelőség 20%
levonással kívánatra készpénzben vissza-
váltja. Minden sorsjegy utánfizetés nélkül
mind a 6 húzáson játszik. * * * * *

Huzás visszavonhatatlanul már jövő hó 4-én.
Sorsjegyeket ajánl: A budapesti újságírók egyesületének sorsjáték-
kezelősége. IV. ker., Kossuth Lajos-utca 1. szám.

AZ „ANKER”

élet- és járadék-biztosító társaság.

Igazgatóság: Magyarországi vezérképviselőség:
Bécs, I., Hoher Markt 11. sz. Budapest, VI., Deák-tér 6. sz.
(Anker-Hof) (Anker-udvar)
a társaság saját házaiban.

Társasági vagyon: 124 millió korona.
Biztosítási állomány: 480 millió korona.
Eddigi kifizetések összege: 204 millió korona.

Olcso díjak. — Méltányos feltételek. — Hadkötelezetteink biztosítása háboru esetére
pótdíj nélkül. — Nagy nyereményosztalékok. — Előnyös gyermekbiztosítások.

Prospektussal és felvilágosítással szolgál

a fenti magyarországi vezérképviselőség
hová ügynökségek iránti ajánlatok is intézendők, valamint a társaság ügynökei.

Alapított 1863. évben.

Első leánykiházasítási egyesület

m. sz.

Leány és fiú biztosító intézet.

Budapesten, VI. Terézkerut 40.

Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolcsóbb díjtételek gyermekek
biztosítására. Változatlanul megállapított havi
díjtételek. Azonnali haláleseti biztosítás. Kötvény
és bélyegilleték nem fizetendő. Prospektussal és
felvilágosítással szolgál az intézet.

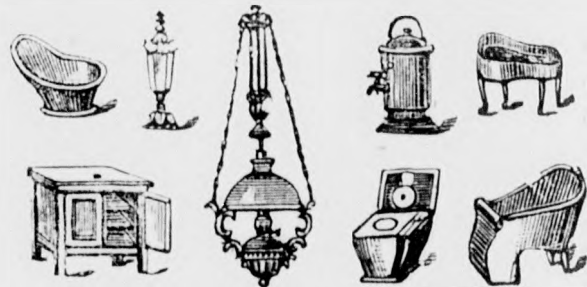
Karácsonyi és újévi ajándékok.

Részletfizetésre

porcellán-készletek, majolika-, áruk, china-ezüst,
lámpa, tükör, bambus-butorok, bőrárúk, aczélárúk stb.
kaphatók.

Kimerítő képes árjegyzéket ingyen és bérmentve
küld a szegedi porcellánfestészeti gyár

Ivánkóvits Károly és Fia Szegeden.

NAGY VÁLASZTÉK

bádagos és bronzárúkból 1000-féle tárgyban,
legszilárdabban elkészítve. A legolcsóbb gyári árak
mellett. Kapható a készítőnél

Kutschera György

Budapest, Aranykéz-utca 6.,
a Vadászkerut szállodával szemben.

MINDENÜTT KAPHATÓ

RETHY FÉLE

PEMETERFÜ CZUKORKA

LEGJOBB

*rekedség
köhögés és
hurut ellen.*

1 doboz ára 30 kr. 5 doboz bérmentve 1 frt 50 kr.
Szátküldés:
RETHY BÉLA gyógyszerész Békés-Csabán.

Ajánlva a nagymélt. Földmivelésügyi m. kir. miniszterium 1957/93. magas rendeletével.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési cikkeket tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tüzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek legegánsabban és legolcsóbban készítenek

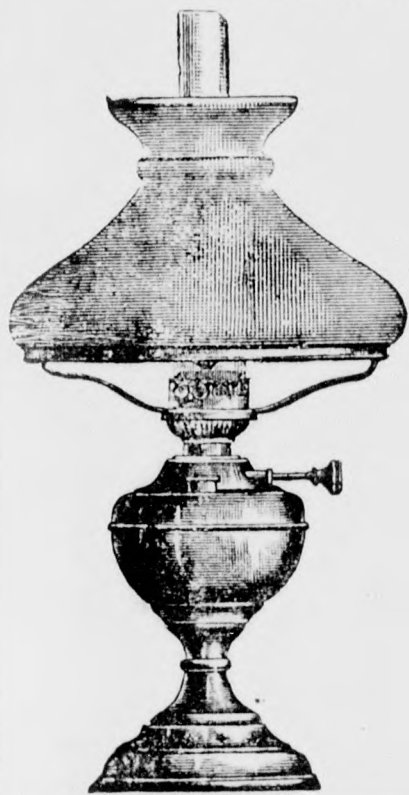
BLUM ÉS TÁRSA Ö császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói és szerb kir. udvari szállítói.

Budapest, IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán).

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos címre figyelni tessék.

Ezredéves orsz. kiállítás díszoklevél.

Magyar fém- és lámpáru-gyár részvénytársaság
BUDAPEST-KÖBÁNYA.

Petroleum-lámpák

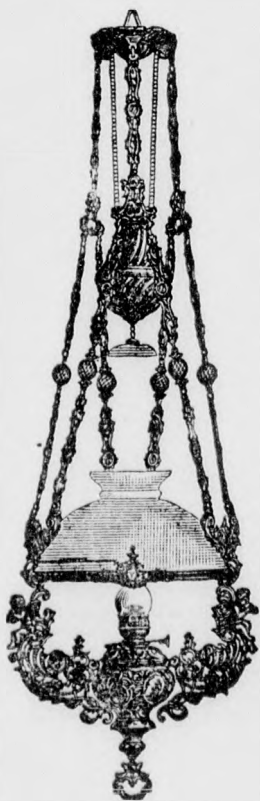
a legegyszerűbb kivittől a legpazarabbig.

Herrmann M.-féle szab.

villam-lámpák,

a létező legjobb

Petroleum-lámpa.

Légszeszcsillárok, fém- és díszműtárgyak.

Unikum-lámpa

a legzélszerűbb használati lámpa.

Valódi király-olaj

legjobb biztonsági petroleum.

Raktárak Budapesten: V., Gizella-tér 1. — VI., Teréz-körút és Király-utca sarkán. — VIII., Üllői-ut 2. szám alatt a Kálvin-tér sarkán. — X., Jászberényi-ut. — Pozsony: Lőrinczkapu-utca. — Kolozsvár: Wesselényi-utca 20.

JEDLICZKA RÓBERT ajánlja hírneves

Karlsbadi-ostyáit

karácsonyra. Egy 5 frtos (utánvétellel) bérmentes postaláda tartalmaz: 50 nagy és 50 kis karlsbádit; 50 dessertet, 50 vaniliás-, 50 mogyorós- és 100 Mignonreczést.

Komorau (Osztrák Szilézia).

Hajfiatalító biztos és kipróbált szer őszhaj, fejkorpa és hajhullás ellen, negyed literes üveg 1 frt 50 kr. Fülöp Gy. Budapest, Kálvin-tér 3. I. 7.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ES LEGIOBB HIRNEVŰ ORAÜZLETE.

Alapítatott 1847.

Dr. János Wesselényi

ÓRAK, ÉKSZEREK 10-ÉVI JÓÁLLÁSSAL

RÉSZLETFIZETÉSRE

Köpes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

REMINGTON IRÓGÉPEK

világhírűek!

VALLÁS- ÉS KÖZOKTATÁSÜGYI
magy. kir. miniszter.

Kivonat a „Hivatalos Közlöny“-ből.

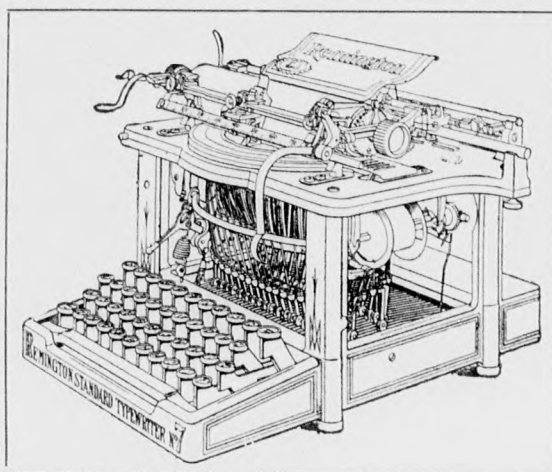
«A vallás- és közoktatásügyi magyar kir. miniszter a Remington írógépet (kapható Glogowski és Társa budapesti czégnél Erzsébet-tér 16.) az állami és egyáltalában a hazai tanintézetek részére leendő beszerzésre ajánlja.»

Festékpárna mellőzve.

4-soros billentyű 8-soros helyett.

Legfinomabb acélszerkezet.

Közismert nagy tartósság.

Központi vezeték nélkül.

Teljes magyar és német billentyűzet.

Minden betűnek csak egy billentyűje.

Legnagyobb sokszorosító-képességgel.

A REMINGTON nagy sikerrel használják :

A magyar, bosnyák, horvát, osztrák, francia,
angol, orosz és az amerikai kormányok,
Magy. kir. belügyminiszterium,
Magy. kir. közoktatásügyi miniszterium,
Magy. kir. földmivelésügyi miniszterium,
Magy. kir. honvédelmi miniszterium,
Magy. kir. igazságügyi miniszterium,
Fiumei kormányzóságnál,
Hadtestparancsnokság, Sarajevo,
Királyi főügyészség, Budapest,

Magyar parlament,
Magy. kir. államvasutak igazgatósága,
Magy. kir. államvasutak üzletvezetőségei,
Magyar általános hitelbank,
Ganz és Társa,
Budapest székes főváros,
Királyi tábla Budapest, Győr stb.
Schlauch Lőrincz bíbornok,
Hornig Károly püspök,

Továbbá számtalan pénzügyintézetnél, gyárban, kereskedőnél, iparkamaráknál, ügyvédeknel, megyéknél, városoknál, közjegyzőknél, erdészeknél, íróknál, tanároknál, iskolákban, uradalmaknál stb., stb.

Remington írógépet kívánatra vételkötelezettség nélkül küldünk saját költségünkre Budapesten, vagy az ország bármely részébe **díjmentes** bemutatásra és az egyszerű kezelés begyakorlására, bárhova ugyancsak saját költségünkre küldjük ki tisztviselőinket.

Arjegyzék bérmentve és ingyen.

Arjegyzék bérmentve és ingyen.

GLOGOWSKI ÉS TÁRSA

BUDAPEST, Erzsébet-tér 16. szám.

Remington írógépek és Edison-mimeographok kiz. jogosított eladási telepe.

!! A LEGTÖKÉLETESEBB IRÓGÉP !!

!! Néhány év óta több százezer darab használatban !!

